

prima instanță: L. Holevițcaia
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

nr. 2ra-642/16

DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

Examinând recursul declarat de Întreprinderea Municipală pentru
Gestionarea Fondului Locativ – 21

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii
Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ – 21 împotriva lui Mihail
Roadedeal cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 prin care a
fost admis apelul declarat de Mihail Roadedeal, casată hotărârea Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care
acțiunea a fost respinsă

constată:

La 23 ianuarie 2015, ÎMGFL – 21 a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Mihail Roadedeal, intervenient accesoriu SA „Centrala Termică cu
Termoficare nr. 2” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal deschis la
ÎMGFL – 21, pe numele pârâtului, SA „Termocom” a livrat energie termică.

Susține că pârâtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată pentru
perioada de 01 ianuarie 2011 – 01 aprilie 2014 constituie suma de 27263,58 lei
pentru energia termică, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea
serviciilor locativ-comunale respective.

Menționează că în prezent, Gestionarul Fondului Locativ și SA „Termocom”
(succesorii în drepturi SA „CET - 2”), se află într-o situație financiară precară,
creată din cauza rău-plătitorilor, dintre care face parte și pârâtul.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 17, 18 din Hotărârea
Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 512, 514, 530, 572, 575, 617

alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod de locuințe, art. 28, 70 alin. (1), 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei în sumă de 27263,58 lei, precum și a taxei de stat în mărime de 817,90 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2015 a fost admisă acțiunea, încasat de la Mihail Roadedeal în beneficiul ÎMGFL – 21 suma de 27263,58 lei cu titlu de datorie, acumulată la situația din 01 aprilie 2014, suma de 817,90 lei taxă de stat, în total – 28081,48 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Mihail Roadedeal, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă, ca tardivă.

La 24 decembrie 2015, ÎMGFL – 21 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei recurate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 267, 271, 272 Cod civil cu privire la aplicarea termenului de prescripție extinctivă a acțiunii.

Menționează că prin acțiunile sale concludente de plată în excedent pentru serviciile prestate intimatul a întrerupt curgerea termenului de prescripție extinctivă în temeiul art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, care dă dovadă de recunoaștere a datoriei, deoarece dânsul a efectuat achitarea în surplus pentru serviciile prestate în luna cerută, adică în contul stingerii datoriei anterioare.

Pentru luna februarie 2011 a fost calculată suma de 1599,89 lei dintre care a fost achitată suma de 2929,06 lei, pentru luna aprilie 2011 a fost calculată suma de 316,14 lei dintre care a fost achitată suma de 1169,69 lei, pentru luna octombrie 2011 a fost calculată suma de 144,65 lei dintre care a fost achitată suma de 223,82 lei.

Având în vedere cele relatate, consideră că dispune de dreptul stabilit de art. 586 alin. (1) Cod civil, de a stinge datoriile prin sumele achitate în surplus și fără indicarea destinației achitării efectuate.

Indică că achitarea parțială de către intimat a datoriilor pentru serviciile comunale constituie acțiuni de recunoaștere a datoriei, fapt ce generează întreruperea termenului de prescripție și posibilitatea de a încasa suma restantă pentru perioada de până în luna aprilie 2014.

Invocând prevederile art. 572 alin. (1) și (2), 575 alin. (2), 970 alin. (1) și 971 Cod civil, consideră că pârâtul nu și-a executat obligația de achitare a serviciilor comunale, din care considerente susține că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele pricinii și a aplicat normele de drept materiale.

Susține că instanța de apel a examinat superficial materialele pricinii, iar în ședința din 11 noiembrie 2015 în cadrul Curții de Apel Chișinău, nu a fost prezent intervenientul accesoriu și anume, SA „CET - 2”, care nu a fost citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei.

La 09 martie 2016, Mihail Roadedeal a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Fiind investită cu judecarea pricinii civile la cererea de chemare în judecată a ÎMGFL – 21 împotriva lui Mihail Roadedeal cu privire la încasarea sumei, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și a încasat de la Mihail Roadedeal în beneficiul ÎMGFL – 21 suma de 27263,58 lei cu titlu de datorie, acumulată la situația din 01 aprilie 2014 și suma de 817,90 lei taxă de stat, în total – 28081,48 lei.

Judecând apelul declarat de Mihail Roadedeal împotriva hotărârii primei instanțe, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect a ajuns la concluzia netemeinicii hotărârii primei instanțe, emițând o nouă hotărâre prin care a respins ca tardivă acțiunea ÎMGFL - 21.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederilor art. 267 alin. (1) Cod civil, care indică că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, precum și a art. 272 alin. (1) Cod civil, care stipulează că termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Raportând la caz dispozițiile normelor enunțate, se constată drept justă concluzia instanței de apel, care în dezacord cu soluția dată de prima instanță, a remarcat că acțiunea este tardivă, or, ÎMGFL – 21 s-a adresat în judecată peste un termen de patru ani de la stabilirea sumei datoriei, adică în afara termenului legal de 3 ani, prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil.

Astfel, se va reține că înaintând acțiunea în instanța de judecată la 23 ianuarie 2015, ÎMGFL - 21 a solicitat încasarea de la Mihail Roadedeal datoria în mărime de 27263, 58 lei pentru *perioada 01 ianuarie 2011 – 01 aprilie 2014*, ce

constă din plata pentru energia termică, ca temei invocând informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale (f. d. 9 – 15).

Prin urmare, perioada de trei ani în interiorul căruia ÎMGFL – 21 își poate apăra dreptul încălcat, având în vedere data depunerii cererii de chemare în judecată, este 23 ianuarie 2012 – 23 ianuarie 2015.

În același timp instanța de recurs relevă că argumentul ÎMGFL – 21, reținut de altfel și de prima instanță, precum că Mihail Roadedeal a întrerupt cursul prescripției extinctive prin achitarea în surplus a unor sume bănești pentru lunile curente, se constată a fi neîntemeiat, or, achitățile la care s-a referit atât ÎMGFL – 21 cât și prima instanță în hotărârea judecătorească, au fost efectuate de către Mihail Roadedeal în lunile februarie, aprilie și octombrie a anului 2011, adică anterior începerii curgerii termenului de 3 ani, aplicabil în speță.

Drept consecință, la caz nu au relevanță prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, care indică că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria, dar survin efectele instituite la art. 271 Cod civil care prevăd că acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond.

Important la caz este de menționat și faptul că conform informației prezentată de ÎMGFL – 21 cu privire la achitarea serviciilor locativ-comunale de către Mihail Roadedeal, începând cu luna ianuarie 2012 și până în luna martie 2014 inclusiv, ultimul a efectuat achitățile pentru energia termică în limita sumelor calculate pentru fiecare lună separat, fără a achita careva sume în surplus.

Față de cele ce preced ce constată că argumentele invocate de recurent, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de apel, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Distinct de cele relatate și având în vedere faptul că criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea Municipală pentru Gestionarea Fondului Locativ – 21.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale pentru

Gestionarea Fondului Locativ – 21 împotriva lui Mihail Roadedeal cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu